

โอบาดีห์

1 ความหายนะจะมาสู่เอโดม
นิมิตของโอบาดีห์ องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสเกี่ยว
ด้วยเรื่องเอโดมดังนี้ว่า เราได้
ยินข่าวลือจากพระเยโฮวาห์ ทูต
คนหนึ่งถูกส่งไปท่ามกลางบรร-
ดาประชาชาติให้พูดว่า “จงลุก
ขึ้นเถิด ให้เรารุกไปทำสงคราม
กับเมืองเอโดม”
2 ดูเถิด เราได้กระทำเจ้าให้เล็ก
ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้
เจ้าเป็นที่ดูหมิ่นอย่างมาก
3 ความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้า
ได้ล่อลวงเจ้าเอง เจ้าผู้ซึ่งอาศัย
อยู่ในซอกหิน ที่อาศัยของเจ้า
อยู่สูง เจ้ารำพึงอยู่ในใจว่า “ผู้
ใดจะให้เราลงมายังพื้นดิน”
4 แม้ว่าเจ้าเหินขึ้นไปสูงเหมือน
นกอินทรี แม้ว่ารังของเจ้าอยู่ใน
หมู่ดวงดาวทั้งหลาย เราจะจุด
เจ้าลงมาจากที่นั่น พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ
5 ถ้าขโมยเข้ามาหาเจ้า ถ้า
พวกปล้นเข้ามาในเวลากลางคืน
(เจ้าจะถูกทำลายสักเท่าใด) เขา
จะไม่ขโมยเพียงพอกแก่ตัวของ
เขาเท่านั้นหรือ ถ้าคนเก็บองุ่น
มาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตก
ค้างไว้บ้างหรือ
6 ชาวของของเอชเชอราได้ถูกรื้อค้น
สักเท่าใดหนอ ทรัพย์สมบัติซึ่ง

ซ่อนไว้ก็ถูกค้นไปหมด
7 พันธมิตรทั้งสิ้นของเจ้าได้ขับ
เจ้าไปถึงพรมแดน สหมิตรของ
เจ้าได้ล่อลวงเจ้า เขากลับสู่ชนะ
เจ้าเสียแล้ว มิตรที่กินข้าว
หม้อเดียวกับเจ้าก็วางกับดักเจ้า
เรื่องนี้ไม่มีใครเข้าใจอะไรเสีย
เลย
8 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้น
เราจะไม่ทำลายคนฉลาดให้สิ้น
ไปจากเอโดม และทำลายความ
เข้าใจเสียจากภูเขาเอชเชอราหรือ
9 โอ เทมานเอ๋ย ชายผู้มีกำลัง
ทั้งหลายของเจ้าจะขยาด จนใน
ที่สุดทุกคนที่มาจากภูเขาเอชเชอรา
จะถูกตัดขาดเสียด้วยการสังหาร

ความบาปของเอโดม

ต่ออิสราเอล

10 เหตุเพราะความรุนแรงที่
กระทำต่อยาโคบน้องชายของ
เจ้า ความอับอายจะปกคลุมเจ้า
ไว้ เจ้าจะต้องถูกตัดขาดออกไป
เป็นนิตย์
11 ในวันที่เจ้ายืนเป็นปฏิปักษ์
ในวันที่คนต่างด้าวนำกำลังของ
เขาไปเป็นเชลย และคนต่างชาติ
เข้ามาทางประตูเมือง เขาจับ
ฉลากเอากรุงเขรูลาเล็มกัน เจ้า
ก็เหมือนคนเหล่านั้นคนหนึ่ง
12 เจ้าไม่ควรยืนยี่มอยู่ด้วยความ
พอใจในวันนี้น้องชายของ

(1) สดต 137:7; อสย 21:11 (2) กตว 24:18 (3) สภข 16:18 (4) โยบ 20:6-7
(5) ยรม 49:9 (6) สดต 139:1; อสย 10:13 (7) สดต 55:12 (8) โยบ 5:12-14
(9) สดต 76:5-6 (10) ปฐก 27:11 (11) 2 พกษ 24:10-16 (12) สดต 22:17

เจ้ารับเคราะห์ในวันนั้น เจ้าไม่ควรเปรมปรีดีเย้ยประชาชนยูดาห์ในวันที่เขาทั้งหลายถูกทำลาย เจ้าไม่ควรจะโอ้อวดในวันที่เขาตกทุกซัได๋ยาก

13 เจ้าไม่ควรเข้าประตูเมืองแห่งประชาชนของเราในวันแห่งหายนะของเขา เออ เจ้าไม่ควรยืนยิ้มอยู่ในเรื่องภัยพิบัติของเขาในวันแห่งหายนะของเขา เจ้าไม่ควรจะเข้าริบทรัพย์สินของเขาไปในวันแห่งหายนะของเขา

14 เจ้าไม่ควรจะยืนสกัดทางแยก เพื่อจะกำจัดพวกที่หลบหนีของเขา เจ้าไม่ควรจะมอบพวกที่เหลืออยู่ให้แก่ศัตรูของเขาในวันที่เขาตกทุกซัได๋ยาก

การรื้อทำลายเอโดม

เปรียบได้กับ

วันแห่งพระเยโฮวาห์

ในอนาคต

15 เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้ประชาชนชาติทั้งสิ้นเข้ามาแล้ว เจ้ากระทำแก่เขาอย่างไร ก็จะมีผู้มากกระทำแก่เจ้าอย่างนั้น การตอบแทนของเจ้าจะกลับมามากบนศีรษะของเจ้าเอง

16 เจ้าตั้งอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของเราฉันทได์ ประชาชาติทั้งสิ้นก็จะตั้งไม่หยุดฉันทนั้น เออ เขาจะตั้งแล้วก็เอนเอนไป เขาจะเป็นเหมือนอย่างที่ไม่เคยเกิดมา

**ในยุค 1000 ปี
อิสราเอลจะได้
แผ่นดินของเอโดม
เป็นกรรมสิทธิ์**

17 แต่จะมีคนรอดพ้นในภูเขาคิโยน และที่นั่นจะบริสุทธิ์ และวงศัวานของยาโคบจะได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา

18 วงศัวานของยาโคบจะเป็นไฟ วงศัวานของโยเซฟจะเป็นเปลวไฟ และวงศัวานของเอซาวจะเป็นตอข้าว ไฟและเปลวไฟจะไหม้และเผาผลาญเสีย วงศัวานของเอซาวจะไม่มีใครรอดได้เลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ล้นพระวาจาแล้ว

19 คนเหล่านั้นที่อยู่ในภาคใต้จะได้ถูกเขาเอซาวเป็นกรรมสิทธิ์ คนเหล่านั้นที่อยู่ในที่ราบจะได้แผ่นดินฟิลิเตีย เขาจะได้แผ่นดินเอฟราอิมและแผ่นดินสะมาเรียเป็นกรรมสิทธิ์ และเบนยามินจะได้กิเลอาดเป็นกรรมสิทธิ์

20 พลโยธาของอิสราเอลที่เป็นเชลยจะได้ที่ซึ่งเป็นของคนคานาอันไกลไปจนถึงศารเพทเป็นกรรมสิทธิ์ ส่วนพวกเชลยชาวเยรูซาเล็มที่อยู่ในเสฟาราดจะได้หัวเมืองในภาคใต้เป็นกรรมสิทธิ์

(13) 2 ซมอ 16:12; สดต 22:17 (14) อมส 1:6; อบต 1:12 (15) สดต 110:5-6

(16) สดต 75:8-9; อสย 49:25-26 (17) อสย 46:13 (18) มคา 5:8; ศคย 12:6

(19) กตว 24:18-19; ยชา 15:21 (20) ยรม 3:18; อสค 34:12-13; สชย 1:10-11

21 พวกผู้ช่วยให้พ้นจะขึ้นไป
ที่ภูเขาศิโยนเพื่อปกครองภูเขา

เอชาว และราชอาณาจักรนั้นจะ
ตกเป็นของพระเยโฮวาห์